

ИЗВЈЕШТАЈ *о оцјени урађене докторске дисертације*

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Умјетничко-научно-наставно вијеће Академије умјетности Универзитета у Бањој Луци на седници одржаној дана 14. 03. 2022. године донијело је Одлуку број: 06-3.172-9/22 којом се именује Комисија за оцјену и одбрану урађене докторске дисертације кандидата mr Ренате Агостињи, у следећем саставу:

1. Др Лука Кецман, редовни професор, ужа научна област Историја и теорија филма и театра (студије позоришта – театрологија), Академија умјетности, Универзитет у Бањој Луци, председник;
2. Др Наташа Глишић, редовни професор, ужа научна област Историја и теорија филма и театра (студије позоришта – театрологија), Академија умјетности, Универзитет у Бањој Луци, ментор, члан;
3. Др Маријана Прпа Финк, редовни професор, ужа уметничка област Глума, Академија уметности, Универзитет у Новом Саду, члан.

- 1) Навести датум и орган који је именовао комисију;
2) Навести састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, научно-наставног звања, назива у же научне области за коју је изабран у звање и назива универзитета/факултета/института на којем је члан комисије запослен.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име, име једног родитеља, презиме; Рената (Војин) Агостињи;

Датум рођења, општина, држава: 11. 02. 1982. године, Бихаћ, СФРЈ.

Постдипломски магистарски студиј: Факултет физичког васпитања и спорта Универзитет у Бањој Луци; магистар наука у области физичке културе.

Факултет, назив магистарске тезе, научна област и датум одбране магистарског рада: Факултет физичког васпитања и спорта Универзитет у Бањој Луци; *Значај тјелесне активности у commedia dell' arte за развој сценског покрета глумца*, одбрањена 03. 09. 2012. године, научна област Кинезиологија у спорту, просечна оцена на магистарским студијама је 9, 2.

Докторску дисертацију по старом програму пријављује на Академији умјетности Универзитета у Бањој Луци, на Студијском програму драмских умјетности 2015. године.

- 1) Име, име једног родитеља, презиме;
- 2) Датум рођења, општина, држава;
- 3) Назив универзитета и факултета и назив студијског програма академских студија II циклуса, односно послиједипломских магистарских студија и стечено стручно/научно звање;
- 4) Факултет, назив магистарске тезе, научна област и датум одбране магистарског рада;
- 5) Научна област из које је стечено научно звање магистра наука/академско звање мастера;
- 6) Година уписа на докторске студије и назив студијског програма.

III УВОДНИ ДИО ОЦЈЕНЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Тема докторске дисертације под називом *Сценски покрет – историјат и улога у образовању глумца кандидата мр Ренате Агостињи*, након давања сагласности на Извјештај о оцјени подобности теме и кандидата за израду докторске дисертације на Академији умјетности, прихваћена је Одлуком Сената Универзитета у Бањој Луци број Одлуке: 02/04-3.155-39/15 на 37. сједници одржаној 29. 01. 2015. године.

Одлуком Сената Универзитета број: 02/04-3.977-58/21, након разматрања Приједлога одлуке Умјетничко-наставно-научног вијећа Академије умјетности, Број: 06-3.282-7/21 од 14. 04. 2021. године, Сенат Универзитета на 66. електронској сједници одржаној 29. 04. 2021. године доноси Одлуку о продужењу рока за израду и одбрану докторске дисертације до 30. 09. 2022. године.

Садржај докторске дисертације са страничењем:

1. УВОД.....	1
1.1. Преглед досадашњих истраживања.....	4
1.2. Предмет, циљ и хипотезе истраживања.....	10
1.3. Методологија истраживања.....	12
2. ИСТОРИЈАТ СЦЕНСКОГ ПОКРЕТА	
2.1. Покрет у примитивној заједници и предтеатарске форме древних цивилизација.....	14
2.2. Покрет у античко доба	
2.2.1. Покрет у античкој Грчкој.....	24
2.2.2. Покрет у античком Риму.....	35
2.3. Покрет у средњем вијеку.....	43
2.3.1. Покрет у средњовјековним свјетовним облицима.....	43
2.3.2. Покрет у средњовјековним сакралним облицима.....	48
2.4. Покрет у земљама западне Европе и у Русији у новом вијеку.....	54
2.4.1. Два вијека феномена италијанске комедије дел арте.....	56
2.4.2. Рефлексије сценског покрета комедије дел арте у земљама западне Европе и у Русији у XVI и XVII вијеку.....	73
2.4.3. Сценски покрет у XVIII и у првој половини XIX вијека.....	80
2.4.4. Сценски покрет у другој половини XIX и у првој половини XX вијека.....	93
2.5. Савремени покрет.....	114
3. СЦЕНСКИ ПОКРЕТ У СВЈЕТЛУ ТЕОРИЈЕ, ДРАМЕ И ПОЗОРИШТА.....	122
3.1. Перцепција сценског покрета глумца античке Грчке сагледана кроз призму Аристotelове <i>Поетике</i> и Теофрастових <i>Карактера</i>	123
3.2. Сценски покрет у дјелима Виљема Шекспира.....	129
3.3. Покрет у барокном позоришту Златног доба Шпаније.....	135
3.4. Француски класицизам и сценски покрет у дјелима Жан-Батиста Поклена Молијера.....	140
3.5. Покрет грађанске драме у свјетлу Денија Дидроа.....	146
3.6. Драматургија сценског покрета из угла Ефраима Готхолда Лесинга.....	151
3.7. Сценски покрет у романтизму сагледан кроз <i>Правила за глумце</i> Јохана Волфганга фон Гетеа.....	156

3.8. Сценски покрет у <i>Упозорењу глумицима</i> Николаја Васиљевича Гогоља.....	160
3.9. Покрет у психолошком реализму Константина Сергејевича Станиславског.....	165
3.10. Биомеханичка концепција сценског покрета Всеволода Емиљевича Мејерхольда.....	172
3.11. Глумац или лутка – покрет из угла Едварда Гордана Крга.....	178
3.12. Психолошки гест у техници глуме Михаила Чехова.....	183
3.13. Враћање ритуалу – Антонен Арто.....	187
3.14. Утицај ефекта зачудности на сценски покрет у епском театру Бертолда Брехта.....	191
3.15. Покрет у Позоришној лабораторији Јежија Гротовског.....	195
3.16. Изражавајност глумца у интеркултуралном концепту Еуђенија Барбе и Николе Саварезеа.....	200
3.17. Покрет у позоришним истраживањима Питера Брука.....	204
3.18. Перцепција сценског покрета у студијама перформанса Ричарда Шекнера.....	208
4. УЛОГА СЦЕНСКОГ ПОКРЕТА У ОБРАЗОВАЊУ ГЛУМЦА	
4.1. Значај сценског покрета у образовном процесу глумца.....	213
4.2. Моторичке способности и тјелесна активност глумца.....	218
4.2.1. Координација у обликовању покрета глумца.....	221
4.2.2. Глумац и флексибилност.....	222
4.2.3. Развој снаге глумца.....	224
4.2.4. Улога равнотеже у покрету глумца.....	226
4.2.5. Издржљивост глумца.....	228
4.2.6. Брзина и покрет.....	231
4.2.7. Прецизност извођења покрета.....	232
4.3. Практични приказ вјежби сценског покрета.....	233
4.3.1. Утицаји руске школе глуме на наставу сценског покрета.....	233
4.3.1.1. Наклони кроз историју од XV до XX вијека.....	235
4.3.1.2. Психофизички тренинг глумца.....	243
4.3.2. Утицаји француске школе глуме на наставу сценског покрета.....	252
4.3.2.1. Тишина говори тијелом.....	253
4.3.2.2. Маске, симболи, чула.....	259
4.4. Сценски покрет у испитној представи студената глуме <i>Сербус-Европејкус</i>	264
4.4.1. Музеј воштаних фигура.....	265
4.4.2. Код <i>проклете Јерине</i>	268
4.4.3. Освајање манастира.....	272
4.4.4. Огледна лабораторија.....	277
4.4.5. Покажање.....	280
4.4.6. Освјешћење.....	282
5. ЗАКЉУЧАК	284
6. ЛИТЕРАТУРА	298
7. ИЗВОРИ ФОТОГРАФИЈА	311
8. ИНДЕКС ИМЕНА	315
9. БИОГРАФИЈА АУТОРА	326

Докторска дисертација (написана ћириличним писмом, фонтом Times New Roman, величина слова 12, са проредом 1,5) обухвата 327 страница, од чега текст дисертације чини 297 страница, затим следи 13 страница на којима је наведена коришћена литература и остали извори (158 библиографских јединица релевантне и референтне литературе), извори фотографија (68 слика и фотографија коришћених при анализи дела од којих су 45 ауторске фотографије кандидата) 11 страница индекса имена (321 име) и 2 странице са биографским подацима кандидата. На

почетку рада се налази 9 страница које нису нумерисане, а чине их садржај и подаци о ментору и дисертацији (резиме, кључне речи, научна област, научно поље, класификациони ознака за дату научну област и тип одобрane лиценце) на српском и енглеском језику.

Рад је организован у девет целина (поглавља) са потпоглављима. Први део дисертације под називом **Увод** садржи уводно образложение и представља предмет истраживања, потом доноси преглед досадашњих истраживања, поставља хипотезе и циљ, те методолошки оквир истраживања. **Историјат сценског покрета** је други део рада у коме је истражен сценски покрет од предтеатарских форми древних цивилизација, античке Грчке и античког Рима, средњег и новог века до покрета савременог доба. У историјском и културолошком контексту најзначајнијих епоха у развоју историје позоришта, анализиран је сценски покрет на основу фотографија уметничких дела (пећинско сликарство, античке вазе, мозаици, гравуре и слике) и драмских текстова. У трећем поглављу **Сценски покрет у свјетлу теорије, драме и позоришта** предмет истраживања осветљен је из угла значајних драмских аутора, теоретичара и позоришних практичара. Анализом изабраних текстова који су утицали на конвенције глуме и сценског покрета глумца, сагледан је теоријски концепт Аристотела, Теофраста, Шекспира, Де Веге, Молијера, Дидроа, Лесинга, Гетеа, Гогольја, Станиславског, Мејерхольда, Крега, Чехова, Артоа, Брехта, Гrotovског, Барбе и Саварезеа, Брука и Шекнера. **Улога сценског покрета у образовању глумца** је четврто поглавље у коме је сценски покрет сагледан из угла руске и француске школе које су своју примену нашле у настави и образовању глумца у наставном процесу на Академији умјетности Универзитета у Бањој Луци. У пракси је упоредном анализом проверен сценски покрет и обједињене различите телесне технике у ауторском раду на сценском покрету у испитној представи *Сербус-Европејкус*. Пети део рада је **Закључак** у коме се на основу представљеног историјата, потом теоријских анализа сценског покрета у изабраним текстовима и практичне примене у наставном процесу изводи закључак да је сценски покрет условљен историјским и друштвено-политичким околностима и позоришним конвенцијама, те доказују тезу постављену у раду. Шести део рада чини **Литература и извори**, у седмом су пописани **Извори фотографија**, осми чини **Индекс имена** и девети **Биографија** аутора.

- 1) Наслов докторске дисертације;
- 2) Вријеме и орган који је прихватио тему докторске дисертације
- 3) Садржај докторске дисертације са страничењем;
- 4) Истакни основне податке о докторској дисертацији: обим, број табела, слика, шема, графика, број цитиране литературе и навести поглавља.

IV УВОД И ПРЕГЛЕД ЛИТЕРАТУРЕ

Кандидат mr Рената Агостињи у докторској дисертацији **Сценски покрет – историјат и улога у образовању глумца** полази од појма сценског покрета проблематизујући два основна аспекта назначена у наслову дисертације: хронолошки систематизован историјски преглед сценског покрета у најзначајнијим епохама за позоришну уметност и практичну примену у образовном процесу. Познато је да је сценски покрет један од основних елемената у развоју и образовању глумца. Преношење поруке путем уметнички обликованих покрета на позорници или на филму, у фокус ставља тело (и глас) глумца као његов главни инструмент. Стога глумац захтева адекватну припрему тела, како би се постигла што већа уверљивост и артикулација улоге коју отелотворује. Култура сценског покрета и пластика тела глумца, чак и у савременом театру, често су његове најслабије карике.

У овом раду је истражен, анализиран и систематизован историјат сценског покрета у дијахронији од предтеатарских до савремених форми, његова повезаност са плесом, мачевањем, различитим видовима борби, те утицај друштвених околности и синхронијских перспектива на покрет. Осветљена је улога теорије драме и позоришта у развоју сценског покрета и њихов утицај на конвенције игре у одређеним епохама и жанровима, те улога сценског покрета данас у образовању глумца на уметничким факултетима и академијама.

Полазна хипотеза истраживања гласи: Сценски покрет глумца условљен је историјским, друштвено-политичким околностима и позоришним конвенцијама – теоријом драме и позоришном праксом. Циљ овог рада је систематизовање и обједињавање историјског и теоријског знања из области студија позоришта са практичном применом сценског покрета у образовању глумца. Кратки преглед историјског контекста сагледан је из угла историчара позоришта (Силвио Д'Амико 1972, Ђезаре Молинари 1982, Роланд Харвуд 1998, Ерика Фишер-Лихте 2011) и теоретичара игре (Мага Магазиновић 1951, Ана Малетић 1983 и 2002, Љиљана Мишић 1986 и 1999, Снежана Бијелић 2006).

Проблемом сценског покрета бавили су се и бројни аутори о чemu сведочи критички преглед резултата и схватања њихових истраживања и осмишљених вежби, те обимна и релевантна литература на руском језику (Альшиц 2010, Арзунян 2013, Волконский 2012, Дроздин 2004, Закиров 2013, Карпов 1999, Кох 1970 и 2008, Маркова 2012, Морозова 2010, Немеровский 2013, Полищук-Сарабъян 2014, Фельдман 2001 и др.) Аутори студија о покрету, физикалности глумца и пантомими са енглеског говорног подручја (Bradley 2008, Ewan-Green 2015, Leabhart 2007, Murray 2003, Warman 1892) дали су значајан допринос и уврштени су у истраживање. О педагогији глуме и сценском покрету поједињих епоха писали су аутори и на српском језику (Јевтовић 1997, 2009 и 2010, Марковић 1998 и 2002, Стјепановић 2005, Прпа-Финк 2014 и 2017). Сви наведени аутори и њихови радови дали су значајан допринос изучавању сценског покрета, сценских борби, игре и плеса у глумачком стваралаштву. У досадашњим истраживањима није хронолошки систематизован историјски развој сценског покрета сагледан из перспективе теорије драме и позоришта и његова практична примена у процесу образовања глумца. Недостатак адекватне литературе и уџбеника на српском језику, првенствено за наставни предмет Сценски покрет, снажан је мотив и један од примарних разлога овог истраживања. Хронолошком систематизацијом развоја сценског покрета током историје позоришта добијамо увид у контексте у којима се покрет постепено мењао и преображаво у сложеније облике, те начине на које се мењао. Пратећи различита друштвена и политичка стремљења, законитости поједињих епоха, културолошке, позоришне и стилске конвенције, резултати истраживања имају допринос у драмској педагогији из области историјата сценског покрета. Анализом текстова драма, предговора, упута глумцима и теоријских дела, те анализом позоришних представа, фотографија и осталих извора резултати истраживања указују на свест и промишљање о значају сценског покрета, те примени резултата истраживања у наставном процесу образовања глумца. Глумац на сцени зависи од свесног владања својим инструментом (телом) и неопходне методологије за развој и рад на улози. Резултати истраживања указују на значај представљених вежби француске школе пантомиме и руске школе глуме и сценског покрета, вежби за развој моторичких способности, те специфичних вежби за буђење органске природе глумца и освешћивање реакција на спољашње и унутрашње подстицаје и побуде. Примена научних резултата и преглед адекватних вежби свој допринос имају у наставном процесу. Резултати су такође значајни за професионалне глумце и сценске извођаче, будући да ће наћи своју примену не само у наставном процесу, него и код професионалних уметника као средство за свеобухватнију и квалитетнију припрему

за улогу. Повећање фонда часова на уметничким наставним предметима из области глума, допринеће квалитетнијем и комплетнијем образовању глумца. Резултати овог истраживања доприносе подизању свести о значају сценског покрета глумца, и несумњив допринос драмској педагогији из области сценског покрета те примену у професионалном образовању глумца.

- 1) Укратко истаћи разлог због којих су истраживања предузета и представити проблем, предмет, циљеве и хипотезе;
- 2) На основу прегледа литературе сажето приказати резултате претходних истраживања у вези проблема који је истраживан (водити рачуна да обухвата најновија и најзначајнија сазнања из те области код нас и у свијету);
- 3) Навести допринос тезе у рјешавању изучаваног предмета истраживања;
- 4) Навести очекivanе научне и прагматичне доприносе дисертације.

V МАТЕРИЈАЛ И МЕТОД РАДА

Главно средство за испољавање уметничког креативног потенцијала у позоришној и филмској игри је глумчево тело. Стoga, глумац је дужан да га константно усавршава, како би га потпуно освестио, естетски обликовао и прилагодио потребама сцене. У игри коју глумац остварује у датим драмским околностима комада прво примећујемо владање телом. У процесу образовања глумца, специфичним вежбама на ускостручним предметима који се баве телом и артикулацијом покрета, *приватни* покрет глумца се освешћује, култивише, визуелно обликује и преображава у изразито *сценски*. Досадашњим истраживањима није систематизован историјски преглед сценског покрета у историји и теорији драме и позоришта, те практична примена тих сазнања у академском образовању глумца. Хронолошком систематизацијом сценског покрета током историје позоришта добијамо увид у контекстима у којима се покрет развијао и мењао и дефинишићемо његову улогу у професионалном образовању глумца. У поглављу **Историјат сценског покрета** изабран је материјал из историје уметности и драмске литературе који у својој основи садржи елементе приказа сценског покрета. Анализом слика уметничких дела (пећинско сликарство, антички кратери и црвенофигуралне вазе, мозаици, слике, фотографије) и драмских текстова који садрже или описују сцене покрета одабрана су уметничка дела. Свака од 23 фотографије указује на сценски покрет у одређеној епохи, а прати је детаљан опис. Сценски покрет је истражен у различитим епохама, позоришним формама, жанровима и уметничким правцима од антике, средњег века, преко ренесансне, феномена италијанске комедије дел арте, потом рефлексија ове театрарске појаве на европске земље и Русију у 16. и 17. веку укључујући ренесансне, барокне и класицистичке форме, сценски покрет у 18. веку у светлу реформи и грађанске драме, покрет у 19. и почетком 20. века у романтизму, реализму, натурализму, психолошком реализму, све до шездесетих година 20. века и савремених театрарских форми. Поглавље **Сценски покрет у свјетлу теорије, драме и позоришта** предмет истраживања анализира путем текстова значајних драмских аутора, теоретичара и позоришних практичара. Реч је о следећим ауторима и њиховим текстовима: Аристотел (*Поетика*), Теофраст (*Карактери*), Виљем Шекспир (*Хамлет и Сан љетне ноћи*), Лопе де Вега (*Фуенте Овехуна*), Жан-Батист Поклен Молијер (*Грађанин племић и Уображени болесник*), Дени Дидро (*Парадокс о глумцу*), Ефраим Готхолд Лесинг (*Хамбуришка драматургија*), Јохан Волфганг Гете (*Правила за глумце*), Николај Васиљевич Гоголь (*Упозорење глумцима*), Константин Сергејевич Станиславски (*Систем, Мој живот у уметности, Рад глумца на себи II – Рад глумца на улози и Беседе*), Всеволод Емиљевич Мејерхольд (*О позоришту*), Едвард Гордон Крег (*О позоришној уметности*), Михаил Чехов (*О техници глумца*),

Антонен Арто (*Позориште и његов двојник*), Бертолд Брехт (*Дијалектика у театру*), Јежи Гротовски (*Ка сиромашном позоришту*), Еуђенио Барба и Никола Саварезе (*Речник позоришне антропологије: Тајни језик глумца*), Питер Брук (*Празан простор*) и Ричард Шекнер (*Ка постмодерном позоришту*). У поглављу **Улога сценског покрета у образовању глумца** материјал анализе чини 45 фотографија насталих у наставном процесу у оквиру предмета Сценски покрет на Академији умјетности Универзитета у Бањој Луци, те вежбе француске и руске школе глуме примењене на часовима.

Приликом израде докторске дисертације коришћене су различите научне методе: историјска, компаративна, метода теоријске анализе, експликативна, индуктивна и дескриптивна метода. Експликативном и историјском методом објашњене су друштвене околности и контекст у коме је покрет настајао. Компаративном методом упоређене су исте или сличне појаве настајале у развоју сценског покрета у различитим историјским периодима и епохама. Поређени су начини и конвенције игре, костим, околности и уочене сличности или разлике у сценском покрету поједињих периода. Компаративна метода коришћена је и приликом поређења различитих приступа истраживача и педагога уметничке области сценског покрета у раду са студентима глуме и професионалним глумцима. Индуктивном методом су истражене појединости и специфичности уважених педагога и теоретичара глуме а потом поређене педагошке идеје и приступи настави сценског покрета. Метода теоријске анализе употребљена је приликом разматрања текстова из области теорије драме и позоришта, драма и предговора, те изналажења ефикаснијих облика наставе, на основу претходних теорија, ставова и концепција. Дескриптивним методом приказана је улога и значај сценског покрета у наставном процесу. Описи вежби за развијање моторичких способности и изабране вежбе француске и руске школе глуме, описане су детаљно. Испитна представа рађена по тексту *Сербус-Европејкус* обухвата кореографске елементе сценског покрета који се изучавају током студија и детаљно је објашњена дескриптивном методом.

Комисија констатује да је комбинација наведених научних метода адекватна и успешно примењена. Све наведено допринело је да се у спроведеном истраживању обезбедиовољно релевантних елемената који омогућују анализу, интерпретацију резултата и извођење закључка.

Материјали и фотографије за поједине вежбе су прикупљани до финалне верзије дисертације, с обзиром да је испитна представа објединила све параметре који се изучавају током три године студија из предмета Сценски покрет. Поред ове чињенице није дошло до промене у односу на план истраживања. У раду није било статистичке обраде података.

- 1) Објаснити материјал који је обрађиван, критеријуме који су узети у обзир за избор материјала;
- 2) Дати кратак увид у примијењени метод истраживања при чему је важно оцјенити следеће:
 1. Да ли су примијењене методе истраживања адекватне,овољно тачне и савремене, имајући у виду достигнућа на том пољу у свјетским нивоима;
 2. Да ли је дошло до промјене у односу на план истраживања који је дат приликом пријаве докторске тезе, ако јесте зашто;
 3. Да ли испитивани параметри дајуовољно елемената или је требало испитивати још неке, за поуздано истраживање;
 4. Да ли је статистичка обрада података адекватна.

VI РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ИСТРАЖИВАЊА

Резултати до којих је кандидат mr Рената Агостини у свом истраживачком раду дошли могу се представити на следећи начин:

Анализирани су историјски и културолошки аспекти који су утицали на развој сценског покрета у различитим историјским тренуцима и уређењима од примитивне заједнице, предтеатарских форми древних цивилизација преко најзначајнијих тренутака у историји позоришта до савременог доба. Доказано је да је сценски покрет у значајној мери условљен историјским и друштвено-политичким околностима, те позоришним конвенцијама поједињих периода. Овај хронолошки приступ историји позоришта с акцентом на сценски покрет и његов значај у креирању позоришне улоге и процесу образовања глумца представља полазну основу за свеобухватан приступ предмету истраживања из визуре историје, позоришне теорије и практичне примене, што је значајан корак у наставном процесу образовања глумаца. Указивање на сва три аспекта ове комплексне појаве и једног од најзначајнијих елемената глуме, освешћује студенте и професионалце о значају научне димензије, промишљања теоријских текстова и истраживачког процеса при креирању улоге. Овај сегмент нарочито је значајан и подстицајан за наставни кадар из уметничких области да истражују, промишљају и теоријски обликују свој уметнички рад.

Допринос истраживања је представљен у компаративној анализи француске и руске школе сценског покрета, обе примењиване на наставном предмету Сценски покрет на Академији умјетности Универзитета у Бањој Луци у виду драмских педагога који су својим радом и образовањем обогатили наставни процес различitim приступима и вежбама.

Практична примена сценског покрета у испитној представи студената треће године Глуме представља примену резултата истраживања у наставном процесу.

Добијени резултати су детаљно и прегледно приказани, те јасно тумачени. Све наведено указује на оправданост истраживања.

- 1) Укратко навести резултате до којих је кандидат дошао;
- 2) Оцијенити да ли су добијени резултати јасно приказани, правилно, логично и јасно тумачени, упоређујући са резултатима других аутора и да ли је кандидат при томе испољавао довољно критичности;
- 3) Посебно је важно истаћи до којих нових сазнања се дошло у истраживању, који је њихов теоријски и практични допринос, као и који нови истраживачки задаци се на основу њих могу утврдити или назирати.

VII ЗАКЉУЧАК И ПРИЈЕДЛОГ

На основу сагледавања и оцене докторске дисертације изнесене у извештају, Комисија закључује да докторска дисертација мр Ренате Агостињи *Сценски покрет – историјат и улога у образовању глумца* садржи све саставне елементе ове академске форме, те да представља самосталан и оригиналан научни рад. Кандидат мр Рената Агостињи је показала познавање оба аспекта сценског покрета: историјата путем хронолошки систематизованог историјског прегледа сценског покрета у најзначајнијим епохама за позоришну уметност и практичну примену у образовном процесу. Дисертација представља пионирски подухват и значајан допринос драмској педагогији, нарочито у области сценског покрета.

Комисија је приликом прегледа дисертације констатовала да се на стр. 177 рада налазе наводи истраживања проф. Маријане Прпа Финк који нису правилно цитирани, те се предлаже да кандидат преформулише тај део или га искључи из рада. Одлуку о томе донеће ментор заједно са кандидатом, свакако пре него што

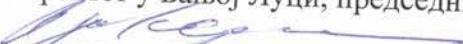
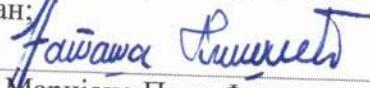
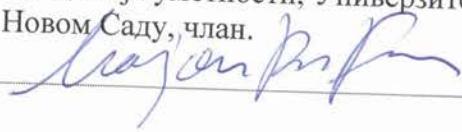
рад буде постављен у дигитални репозиторијум и пре него што се укоричи.

Комисија је једногласно позитивно оценила докторску дисертацију мр Ренате Агостини под називом *Сценски покрет – историјат и улога у образовању глумца*, те предлаже Умјетничко-научно-наставном вијећу Академије умјетности Универзитета у Бањој Луци и Сенату Универзитета у Бањој Луци, да Извештај прихвате, а кандидату одобре јавну одбрану докторске дисертације пред назначеном Комисијом.

- 1) Навести најзначајније чињенице што тези даје научну вриједност, ако исте постоје дати позитивну вриједност самој тези;
- 2) На основу укупне оцјене дисертације комисија предлаже:
 - да се докторска дисертација прихвати, а кандидату одобри одбрана,
 - да се докторска дисертација враћа кандидату на дораду (да се допуни или измијени) или
 - да се докторска дисертација одбија.

Бања Лука – Нови Сад, 30. 3. 2022. год.

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Др Лука Кецман, редовни професор, ужа научна област Историја и теорија филма и театра (студије позоришта – театрологија), Академија умјетности, Универзитет у Бањој Луци, председник;

2. Др Јаташа Глишић, редовни професор, ужа научна област Историја и теорија филма и театра (студије позоришта – театрологија), Академија умјетности, Универзитет у Бањој Луци, ментор,
 члан:

3. Др Маријана Прпа Финк, редовни професор, ужа уметничка област Глума, Академија уметности, Универзитет у Новом Саду, члан.

ИЗДВОЕНО МИШЉЕЊЕ: Члан комисије који не жели да потпише извјештај јер се не слаже са мишљењем већине члanova комисије, дужан је да унесе у извјештај образложење, односно разлог због којих не жели да потпише извјештај.